

Laatst... jaar 3

Rik Wintein

Laatst... jaar 3

Meer informatie:
rik.wintein@pegomas.be
<http://www.pegomas.be>
<http://rikwintein.com>

Copyright
Rik Wintein, “Laatst... jaar 3”
Eigen uitgave via storyland.be
© 2020, Rik Wintein
Illustraties: © Rik Wintein

NUR 320
ISBN 977-940-361-126-6
D/2020/14.414/07

Dit is fictie. Elke gelijkenis met bestaande personen of gebeurtenissen is een bijzonder grappig toeval. Niets van deze uitgave mag door middel van elektronische of andere middelen, met inbegrip van automatische informatiesystemen, worden gereproduceerd en/of openbaar gemaakt zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de schrijver en de uitgever.

Voorwoord

Ondertussen is dit reeds de derde maal dat de schrijfsels van mijn *WordPress*-site een weg vinden naar een drukpers. Ook dit jaar is de oogst heel divers: heel veel grappige anekdotes en van de pot gerukte verhalen, als tegengif voor de ferme meningen, bezorgde overpeinzingen en gepenseelde gevoelens.

Veel kan ik er niet over zeggen, behalve dat het een plezier is om ze te schrijven, en ook om ze te herwerken tot een bundel. Dat plezier laat zich meten in de ontwenningverschijnselen die me teisteren wanneer ik een week lang geen letter op papier kan krijgen. En zo zijn er van de periodes.

Elk sporadische gebrek aan inspiratie heeft zijn oorzaken. Soms lijkt het alsof de wereld zijn adem inhoudt, uit vrees voor een of andere observatie of stellingname, denk ik met enige hoogmoed. Anderzijds zijn die “droge” periodes niet zelden de schuld van *Mijn Grote Liefde*. Sinds ik over ons wedervaren schrijf, lijkt zij wel op eieren te lopen...

Ik hoop dat je evenveel pret beleeft aan het lezen van deze verhalen, als dat ik mocht ervaren bij het schrijven ervan.

Brugge, 31 oktober 2020

Inhoudstafel

Voorwoord	5
Inhoudstafel.....	7
Bank-orakel	11
On-Zen	13
Boek der Wijsheden	15
Recalcitrant	18
Over tropen en hoofdpijn	21
Leve de juiste kernenergie	23
De Leeftijd	26
Pek en Veren om Verdi	29
Een handvol ademdeugen	31
Culturele Creativiteit.....	34
Tumultueuze paniek.....	37
La Suegra	40
‘t Zijn Spruiten.....	43
Bloedneus.....	45
‘Parrain’ of ‘Petje’ of ‘Pépé’	48
Pretentieloze uitbundigheid.....	50
Blauw of roze	53
Ongeketend	56
Puntloos.....	58
Lichtje	60
Nul respect	62
Shitheads	66
Salaam.....	68
La Parisienne (bis)	71
Inspiratieloos.....	73

Gerechtigheid !.....	76
Metafysica.....	79
Indolent-actieve neerslag	81
“Blijf in je kot”-blues.....	83
Hartenslagen.....	85
Oogopener.....	87
Respect, altijd en overal	89
Uitglijder.....	91
Knikjesvrees.....	93
Planning	95
Washandje.....	98
Grenzen	100
Virtuele zedenschennis	102
‘Mainstream Media’	104
Schapehnek	107
Geluk op geluk.....	109
Bang	111
De plaats der dingen.....	114
Fout Normaal	116
Onrecht-onmacht.....	119
Rijpe geur.....	121
Mae.....	124
Pandemie.....	127
De Nieuwe Primitieven.....	130
Ellende met logies.....	132
Repundiëntie-register	140
“Alcohol-uitzweet-loopje”	142
My love and hate explained	145
Alles komt goed	147
Dauwdraf.....	149
Op smaak.....	152

Ochtendspurt	154
Natuurlijk met mondkapje	157
Hunker.....	161
Hunker (2).....	164
Gin.....	166
Pistool.....	169
Brand !.....	172
Blijvertje.....	174
Bitches.....	177
Graag een ferme stoot	179
Horror.....	182
En dan ... ?.....	184
Vervloekt.....	186
Faudt.....	188
Trompetten	191

Bank-orakel

*Laatst wachtte de piot gezeten op een bankje
aan zee op het woord van een aarzelende muze.*

Tijdens een wandeling op de dijk wenkt een bank. Het zitmeubel is een klassieker uit een gigantisch grote familie. Dit eigenste exemplaar heeft twee gestileerde halve manen in beton met daarop dikke houten dwarsliggers. Tussen de plompe planken happen duimbrede spleten naar argeloze vingers. Voorzichtig ga ik zitten. De koude hardheid van de bank smelt weg onder het prachtig uitzicht. De aankomende avond schildert woeste kleur-vegen en gedurfde tinten-spatten boven de horizon.

De dijk is tafereel van absolute rust.

Rond deze tijd van het jaar - zeker op dit dagdeel - zijn toeristen en andere passanten snel geteld. Een paar dwalende transporteurs met de haven als tussenstop, een handvol dartel rondsnuffelende honden met duidelijk niet zo kwieke baasjes, en daartussen nog wat andere valavondtrappers, meer valt er op het strand en de aanpalende straten niet te rapen.

Achter mij twijfelt de *Residentie Palace* tussen waken en slapen. Diep gravend in mijn geheugen zie ik links van mij aan het begin van oude havendam een gigantisch en indrukwekkend bouwwerk, het oude *Postgebouw*, één van de vele bouwsel dat de baan moest ruimen bij de roemruchtig havenuitbreiding. Een stijlvolle promenade langs de strekdam herinnert flauw aan een constante in mijn jeugd. Met name de geregelde expeditie over de

havendam naar het toenmalige havengebouw met op kop een vuurtoren zoals alleen de belle-époque die kon bedenken.

“*Zit en geniet,*” fluistert de bank mij in het oor. “*Fluister en luister.*”

Plots is het mij duidelijk waarom ook bij herfst en winter flaneren op de dijk en verpozen op een bank met zicht op strand en zee bij velen zo populair is. De wijdse openheid is een uitnodiging tot zelfreflectie. Dergelijk zitmeubel op deze plaats is een eerstelijns therapeutische hulp: een praat- en hoor-moment. Of niet?

“*Ja, dat klopt,*” klinkt het zelfverzekerd helderziend, “*Je hebt gelijk.*”

Ontspannen leun ik achterover en sla de benen over elkaar. De wetenschap dat ik lang niet de enige zoeker ben van wie de bank een gesprek tegen zichzelf mag aanhoren, werkt louterend. Het gesprek kabbelt wat voort tot ik dé heikele vraag durf te stellen: “*Hoe moet het nu verder?*” En het antwoord volgt snel: “*Dat weet je zelf ook wel, alleen moet je durven het vervolg zelf uit te spreken. Neem een beslissing en twijfel daarna niet langer. Volg de ingeslagen weg.*”

Het orakel heeft gesproken.

3 november 2019

On-Zen

Laatst kwam Mijn Groote Liefde thuis in tranen.

Na de wekelijkse “*Qi Gong*”-sessie wacht de piot die avond op haar blijde intrede met *Gegratineerde Hespenrolletjes met Witloof* en *Royale Aardappel-puree*. Plots zwiept de keukendeur open en stort *Mijn Groote Liefde* zich in zijn armen, schreiend met griezellig grote uithalen. Het duurt even voor de piot de enorme eruptie van diepe droefheid kan temperen. Met enige moeite piloteert hij het hoopje ellende naar de sofa alwaar hij haar zijn (toch al niet meer zo droge) schouder aanbiedt om verder uit te huilen.

In afwachting dat *Mijn Groote Liefde* de taal herwint, heeft de piot het gissen naar de bron van dit diep leed. Is een kat, of erger: *De Zwarte Panter* fataal slachtoffer van haar rijkunst? Heeft een misselijkmakende mare op de autoradio haar midscheeps geraakt? Kwellen kwalijke gedachten haar wezen? Voorlopig zijn het vragen zonder antwoord.

Het shirt van de piot is volledig met traanvocht doorweekt en het leder van het zitmeubel vertoont reeds grote donkere kringen, wanneer het janken geleidelijk verzwakt tot snotteren. Met enige moeite doet *Mijn Groote Liefde* haar verhaal.

“Na de les kwam de leraar bij mij. Hij zei dat hij had gemerkt dat ik de gehele les door aan het lachen was. Hij zei dat hij de indruk had dat ik zijn lessen niet *au sérieux* neem.”

Snikkend haalt *Mijn Grootte Liefde* een zakdoek boven, dept haar ooghoeken, veegt wat uitgelopen mascara weg en snuit vervolgens haar neus.

“Ik antwoordde dat ik altijd lach, dat ik van nature een vriendelijk meisje ben.”

De piot knikt stilzwijgend: dat is nu eenmaal de waarheid.

“En dan zei ie, dat hij de indruk had dat ik niet in *Qi Gong* geloof. En dat ik er echt moest in geloven omdat de lessen anders geen nut hebben. En ook dat hij vond dat ik daar niet op mijn plaats ben.”

De piot schrikt: “Heeft hij dat echt gezegd?”

“Ja,” zucht *Mijn Grootte Liefde*, “dat heeft ie echt gezegd. Ach, de lessenreeks is bijna afgelopen en daarna doe ik wel wat anders. Ik vind het spijtig, want de oefeningen die hij geeft doen wel deugd, ondanks zijn geblaat en geboer.”

Daar kan de piot zich wel iets bij voorstellen, want tot die ervaringsdeskundige vaststelling is hij lang geleden al gekomen.

Namasté.

7 november 2019

Boek der Wijsheden

Laatst pende de piot een nieuw kapittel in zijn
Boek der Wijsheden.

Het klinkt allemaal hoogdravend filosofisch en toch zijn steile verwachtingen over voornoemd opus op zijn minst misplaatst. De zotternij - want dat is het - is niet meer dan een luchtige verzameling *soit disant* geleerdheid en inzichten, gegoten in een hoopje ongeregelde *theorema's* en een paar verloren gelopen axioma's, zij het steeds op een bedje van pure ernst.

Wet 1 zet ontgensprekelijk de toon van het foliant: "**Hoe ouder je wordt, hoe meer mooie meisjes er zijn.**"¹ Pas op: deze notie lijkt een idioot axioma maar is in feite een puur wiskundige stelling. Het is een onvervalste vergelijking van het type " $A+(B/2)=X$ ", waarbij "X" staat voor het aantal "*mooie meisjes*". Het groter aantal aantrekkelijke deernes is aldus een logisch gevolg van de toename van de elementen "A" en "B", waarbij getal "A" staat voor de leeftijd van de betrokkene en "B" de numerieke weergave is van het algemene bevolkingsaantal. Hoe meer streepjes een mens naast zijn naam heeft, hoe meer mensen jonger dan hem of haar zijn - dat behoeft geen uitleg. Anderzijds blijft de hoop stervelingen jaar na jaar groeien en dus ook het aantal bevallige dames in het algemeen (ongeveer de helft van de wereldbevolking).

---

¹ Toegegeven: het is een eerder macho stelling, edoch ze werkt ook in een meer feminiene versie.

De “*Mooie Meisjes-mathesis*” is niet uniek. Zo is ook **Wet 13** naargelang de invalshoek een schoolvoorbeeld van *polynome algebra*, wat hieromtrent de betrokken Oosterse wijsheren ook mogen beweren: “***Karma bestaat***”. Daarbij gaan we uit van de overtuiging dat het leven een aaneenschakeling is van oorzaken en gevolgen, van actie en reactie. Elke toevoeging of weglating aan deze zijde van het gelijkheidsteken (onze handelingen) heeft een gevolg aan de andere zijde (onze leefwereld). Dus als we goede daden stellen, komen ook goede daden voor in onze nabij omgeving. Want het universum zoekt in alle chaos steeds naar een evenwicht en is daarom ook niets meer dan een heel ingewikkelde vergelijking.

Het is niet altijd gemakkelijk om de mathematica in een stelling te definiëren, zoals bijvoorbeeld bij **Wet 81**: “***Hoe meer talen en culturen je bestudeert, hoe beter je wordt als mens***”. Dit dogma heeft heel hoog axioma-gehalte. Voorlopig stoelt de propositie enkel op ervaring en empirische waarnemingen, alhoewel de piot vermoedt dat ook deze wet zich in een beeldige formule laat vatten.

Wet 73 is de enige met een exceptie: “***De Waarheid is Binair.***” Deze hoogst wiskundig klinkende regel stelt simpelweg dat er voor alles twee vormen zijn: “*Juist*” of “*Fout*”, “*Gelijk*” of “*Ongelijk*”, “*Goed*” of “*Slecht*” enzomeer. Dat iets “*een beetje waar*” kan zijn, doet geen afbreuk aan deze universele constante. De **Uitgebreide** of **Speciale Wet 73** stelt dat een feit uit meerdere elementen kan bestaan die elk apart ofwel “*Waar/Juist*”, ofwel “*Onwaar/Fout*” zijn. Indien de “*Waar's*” in de meerderheid zijn, heeft dit als resultaat dat de som van alle elementen “*een beetje waar*” is. Maar we wijken af: **Wet 73** is dus de enige wet met een gedocumenteerde uitzondering. Die heeft als hoofding “*Gelijk hebben zonder gelijk te hebben*”. Uiteraard slaat deze exceptie op

Mijn Grote Liefde: zij is altijd juist ook al is ze fout, zij heeft altijd gelijk ook al... Enfin: u snapt het wel.

Zoals gezegd schrijft de piot aan een nieuwe paragraaf in zijn *Boek der Wijsheden*. De nieuwste premisse kreeg het etiket “**Wet 99**”. Let op: voor deze regel staat een bordje “*werk-in-uitvoering*”. De provisoire definitie declameert “*Met de leeftijd stijgt de sensibiteit voor onzin en daalt de tolerantie ervoor.*” Op een bepaalde manier is deze omgekeerde evenredigheid een uiting van een groeiende efficiëntie. “*Het leven is veel te kort om slechte wijn te drinken,*” zei en schreef een verre kennis van de piot ooit.² En daar komt het eigenlijk een beetje op neer. Verstandig ouder worden scherpt de alertheid voor zaken die een last leggen op het eigen welzijn. In het soort situaties waarin men als jong veulen ofwel in de tegenaanval gaat, ofwel met de hand over het hart strijkt, speurt de wijsheid der jaren naar een pijnloze, elegante en geruisloze aftocht. Er zijn nu eenmaal belangrijker dingen dan zich grenzeloos te ergeren aan onverbeterlijke idioten, een paar uitzonderingen daar gelaten.³

Tot zover de lezing uit het *Boek der Wijsheden*...

15 november 2019

---

² Waar, wanneer, hoe en waarom *Yves Desmet* dit ooit schreef, is de piot allang vergeten. De leeftijd, nietwaar...

³ Zoals daar zijn: die opportunisten die altijd en overal tegendraads zijn, exclusief boven inclusief propageren en verketteren wat zij met hun erwt-groot verstand niet begrijpen.

Recalcitrant

Laatste aanschouwde de piot een kampioen in de recalcitrantie in actie.

Het is vrijdag en *Mijn Grote Liefde* signaleert trouw aan de *Arnout Van den Bossche*-doctrine de aanstaande intrede van *Het Studentje*. Dat is voor de piot het sein om nog voor de noen een aantal artikelen in huis te halen die voldoen aan de culinaire desiderata van *De Meisjes*.

Na een korte rondgang in *Boordvierhoek* met een nogal uitzonderlijke passage langs de diepvriesafdeling, biedt de piot zich aan bij de betaalplaats. In een niet aflatend en vaak succesvol streven om *Murphy* een hak te zetten, sluit hij aan in een rij met twee boordevolle karren. Aan de kassa bedient een hem niet onbekende winkeldame gewapend met een barcode-scanner een oudere heer⁴, keurig in het pak met een Jersey-blazer en vakkundig gepoetste schoenen.

Gewoontegetrouw opent de piot de klantenbindende *winkel-app*. Het zoveelste correcte antwoord op de dagvraag levert andermaal geen prijs(je) op. Plots vliedt zijn aandacht naar het schijnbaar druk overleg aan de kassa. Elke arm of handbeweging van de bediende onthaalt de winkelbezoeker op commentaar. Een paar keer lijkt het of hij haar hindert.

---

⁴ Gezien de relativiteit van de getallen weten *aficionado*'s dat het hier gaat over een man ouder dan 70 jaar.

Daar blijft het niet bij. Na afloop van de waren-telling gaat hij een zeurende discussie aan met de kassierster. Wanneer hij zich omdraait en de volgende klant in het gesprek wil betrekken, is dat voor deze het sein om te zeggen waarop het staat: “Meneer, die dame doet haar job en ze doet dat goed. Wil je nu alsjeblieft voortmaken want ik moet nog gaan werken.” Duidelijk misnoegd rekent de onwillige heer af en verlaat halffluid mopperend de winkel.⁵

Wanneer de piot aan de beurt is, is de winkeldame duidelijk nog niet bekomen van het voorval. Haar lichaamstaal verraadt gespannenheid. Om een of andere reden wil ze zich verontschuldigen en zucht daarbij: “Je zou van minder stress krijgen.” De piot bekennt dat hij wel getuige was van de commotie maar dat hij niet weet waarover het ging.

“Die meneer biedt zich aan met een bomvolle kar, maar wil niet dat ik zijn koopwaar van de ene in de andere kar overlaadt, zoals opgedragen door de directie,” zucht de *scannerlady*. “En toen ik hem vroeg om volgende keer de zware spullen zoals gebruikelijk onderaan te plaatsen, was er geen houden meer aan. Hij bleef maar zagen.”

De piot schudt het hoofd en bij het afrekenen zegt hij sussend: “Tegenwoordig maken sommige mensen er schijnbaar een sport van om zo tegendraads mogelijk te doen. Trek het je niet aan. Het ligt niet aan jou. Haal diep adem en vergeet het voorval. Nog een prettige dag.”

---

⁵ Langs de ingang.

Eenmaal buiten speurt de piot tevergeefs naar de weerspannige snuiter. Het spijt hem dat hij niet kan vragen wat de kerel bezielde.

Ook tijdens het terugfietsen naar de *Via Prosperità* blijft het voorval door het hoofd van de piot stuiteren. De ene gedachte na de andere vaststelling duikt op.

Meer en meer mensen kiezen voor *onhandelbaarheid* boven *bedachtzaamheid*, etaleren ongefundeerde *tegendraadsheid* boven beargumenteerbare *ongehoorzaamheid* en geven de voorkeur aan *pijnverspreidende onwil* boven *constructieve weigering*.

Balorigheid en onmaatschappelijk gedrag is de norm geworden, besluit de piot en het stemt hem triest.

Gelukkig is er chocolade...

22 november 2019